

Riender
Prins Claus
Conservatorium

Nieuwsbrief 20

juni 2020

INHOUD:

<u>Van de Voorzitter</u>	<u>3</u>
<u>Conservatorium in coronatijd</u>	<u>4</u>
<u>Corona Noodfonds</u>	<u>6</u>
<u>DoMu Blijft Thuis</u>	<u>7</u>
<u>Student zijn in tijden van corona</u>	<u>9</u>
<u>Tip</u>	<u>11</u>

— *Het werk van de stichting wordt ondersteund door:* —

GERARD
SALOMONS
.NL

Vau de voorzitter

Laatst fietste ik langs de Stadsschouwburg. Dichte deuren, geen mens te zien. In de mooie zaal is het al maanden stil. Ach, wat een treurigheid. Ook De Oosterpoort staat daar maar. Onwillekeurig dacht ik aan een muzieklessenaar die ergens tussen de coulissen alleen maar stof heeft verzameld. Het conservatorium, ondanks het verfraaide aanzien toch nog wat weggestopt in een hoekje van de stad, was een verlaten oord. Geen studenten die in groepjes op de stoep staan te praten, geen jongelui te zien met een instrumentenkoffer, geen buitenlandse accenten te horen, geen geluid van repetities dat doorgaans in de gangen klinkt.

Ik heb te doen met de musici, die niet met elkaar konden spelen en van een luisterend publiek verstoken waren. Tegelijk verdienen ze bewondering voor hun pogingen er het beste van te maken door met allerlei creatieve oplossingen te komen. Vergis ik me als ik denk dat de muzikanten bepaald gemotiveerder en inventiever leken om alternatieve vormen te bedenken en te organiseren dan anderen?

Gek genoeg heeft deze crisis duidelijk gemaakt dat het publiek eigenlijk de hoofdpersoon is van het muzikleven. Als concertganger heb ik altijd het gevoel te gast te zijn; de mensen om wie het draait zijn de muzikanten op het podium. Dat wordt ingegeven door bewondering en respect. Wij komen voor hen. Dat blijkt dus maar half te kloppen. Het publiek is er niet voor de orkesten en de musici, maar zij zijn er voor ons, het publiek.

Wij moeten nog even geduld hebben, het nog even doen met filmpjes en alternatieve concertjes. Lang moet dat echter niet duren: een groot orkest voor dertig man laten spelen is hoogstens een noodoplossing, bedoeld om het idee van een echt concert met volle zaal levend te houden. Maar het is niet je van het, en het kan ook niet uit.

Gelukkig hebben we als Stichting mede dankzij u een aantal studenten die in financiële problemen kwamen kunnen helpen. Daarover onder meer leest u in deze nieuwsbrief.

Pieter Sijpersma

Conservatorium in coronatijd

“Dit is de meest vervreemdende periode uit mijn werkzame leven. Bij muziek gaat het om levend geluid, klank en om daar met mensen samen aan te werken. Het voelt nu als een soort amputatie.”

Aldus Harrie van den Elsen, Dean van het Prins Claus Conservatorium. Ik bel hem in de twaalfde coronaweek thuis in Eijsden, een dorpje ten zuiden van Maastricht. Normaal verblijft hij eigenlijk 12 van de 14 dagen in Groningen. Aan de hand van zijn agenda kijken we terug, maar ook vooruit.

Corona staat er rood gemarkeerd

“Die avond ben ik nog uiteten geweest. Even later ging de horeca dicht. En ook de school werd gesloten. Een schok. Ik ben als enige nog in het gebouw geweest. Zo zonder studenten was dat een spookachtige situatie. Op 19 maart heb ik de trein naar het Zuiden genomen.”

Sindsdien werkt Harrie van den Elsen op afstand. Hij heeft het drukker dan ooit. Hoewel het coronavirus in het Zuiden veel heviger toesloeg dan in het Noorden, kent hij geen directe ziektegevallen. Wel behoren familieleden, jong en oud, tot de risicogroep.

“Mijn eerste zorg waren de studenten. Met name de buitenlandse studenten werden teruggeworpen op hun kamersituatie. Uit hun sociale bubbel: geen concerten, bijbaantje of schnabbel; een harde landing. Gelukkig hebben onze teamleiders veel persoonlijke contacten en daardoor goed zicht op de studenten. Waar zijn ze, moeten we helpen bij repatriëring? Al snel kwam de hulpvraag op tafel. Ik ben dan ook heel blij met het Corona Noodfonds, een mooi voorbeeld van crisisbeheersing.”

Op een conservatorium draait het om musiceren. Maar hoe moet dat als je niet samen mag komen, niet kunt repeteren, geen publiek hebt.

“Dat is inderdaad een conceptueel dilemma. Je wilt ook niet dat het onderwijs veel vertraging oploopt. Een jaar langer studeren is ook niet gratis. Dit is echt een bijzondere situatie. Bij muziekvakonderwijs is de kwaliteit afhankelijk

van de live beleving. Goed luisteren naar elkaar, naar de klank. Dat moet nu online en dat betekent verlies aan geluidskwaliteit. Wat bijna ondenkbaar leek, werd – noodgedwongen – toch mogelijk: auditief onderwijs. Studenten en docenten verdienen een groot compliment. Er is keihard doorgewerkt. Ook door management en ondersteunend personeel (examenbureau, administratie, roostermakers e.a.). Nieuwe vormen bedenken, plannen uitwerken.”

Prins Claus Concert

“Dit jaar zou het orkest een Metropole-achtige bezetting hebben met de Japanse Miho Hazama als dirigente. Het belooft een fantastische avond te worden in De Oosterpoort, het artistieke hoogtepunt van ons seizoen. In no time viel alles uit. Niet alleen het muzikale feestje, maar ook de netwerkbijeenkomst met politieke vertegenwoordigers uit Noord-Nederland en met sponsoren. Dat deed echt pijn.”

Gebouw open voor studiedoeleinden

“Het conservatorium moest worden heringericht, denk bijvoorbeeld aan hygiëne-maatregelen. Er zijn 45 kamers, los van de grote zalen, waar één student alleen mag studeren. Sommigen zijn afhankelijk van instrumentarium van school, bijvoorbeeld slagwerk, harp, orgel, klavecimbel. We hebben een pleidooi bij het crisisteam gehouden en het College van Bestuur zag de noodzaak van openstelling. Nu is het PCC een pilot-school voor de Hanze Hogeschool. We kregen strikte protocollaire richtlijnen en hebben het voorzichtig opgebouwd. Studenten moeten intekenen en het gaat puur om zelfstudie. Vijftig studenten maken van deze gelegenheid gebruik.”

Start praktijkonderwijs

We zijn nu bezig om de examens te plannen. Waarschijnlijk worden 10-15 examens live in het PCC afgenomen, met spatschermen en grote afstand tot het publiek. Het aantal stoelen in de zaal wordt gedecimeerd. 30 is toegestaan. Optredende musici tellen niet mee, maar wel jury (ca vijf personen), opnamemensen, podiumassistent. Dat betekent afgerond 20 mensen publiek. Een aantal examens wordt over de zomer heen getild. Er is nu ook tijdverlies, waardoor sommige studenten zich niet optimaal hebben kunnen voorbereiden. Een groep is wel examen-klaar, maar nog in het buitenland, of voelt zich oncomfortabel bij live examen. Die kan digitaal portfolio aanleveren met verslagen en opnamen.”

Begin van de vakantie

“De vakantieperiode start 10 juli, maar het conservatorium is nog een week open om het seizoen af te handelen. Normaal opent daarna het Peter de Grote festival. Dit jaar is alles anders. Vervreemdend. Mijn agenda staat normaal gesproken vol met concerten, festivals, examens, wedstrijden waarvan ik jurylid ben. Dat kwam ineens tot halt. Nu is er ook tijd voor reflectie. De eerste maanden waren we bezig met overleven. Langzamerhand gaan we ook nadenken over welke duurzame lessen we kunnen trekken. Online onderwijs willen we goed blijven inzetten. Wat betekent dat voor de inrichting van het gebouw, hoe doen andere conservatoria in binnen- en buitenland dat?

Ik ben bestuurslid van de Association European Conservatoires. Sinds maart zou ik in Londen, Brussel, Krakau en Antwerpen zijn geweest. Daar ben ik nu niet naartoe gereisd. Dat draagt bij aan minder kosten, minder vliegbewegingen. Misschien kunnen we voortaan een keer per jaar online vergaderen. Niet de leukste vorm, want je mist het sociale netwerkaspect, maar het kan. Vragen waar antwoorden op moeten komen.”

In de agenda staat nog geen vakantie. Er is nog niets gepland. Als het enigszins kan wil Harrie van den Elsen in het Mont Blanc massief gaan wandelen en klimmen. Om 10 augustus met frisse moed aan het nieuwe studiejaar te beginnen.

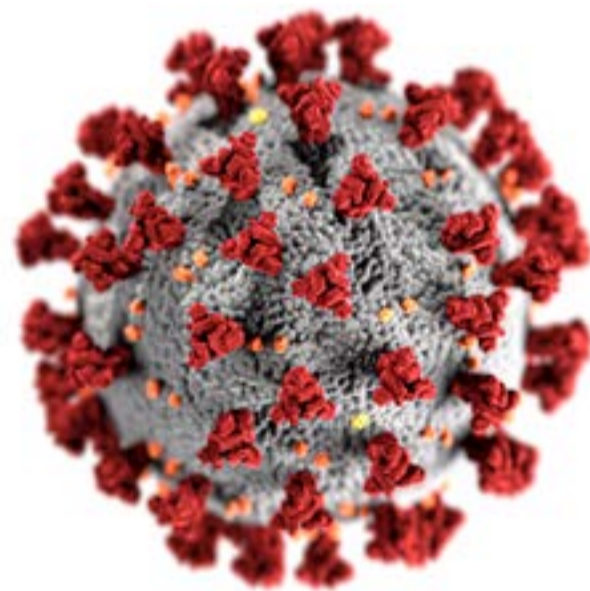
Annette Tiimmer

Corona Noodfonds

In onze vorige nieuwsbrief (nr 19, april 2020) kon u lezen over het Corona Noodfonds voor conservatoriumstudenten met ernstige financiële problemen.

Dit fonds is door de Stichting Vrienden van het Prins Claus Conservatorium ingesteld op verzoek van het Managementteam van het PCC. Het MT doet ook de selectie van de te ondersteunen studenten.

We hebben een startkapitaal ter beschikking gesteld om studenten, die geen aanspraak kunnen maken op de door de Nederlandse overheid ingestelde maatregelen, financieel te steunen.

Gelukkig wilden ook individuele vrienden, medewerkers van het conservatorium en anderen die het PCC en zijn studenten belangrijk vinden, bijdragen.

Er is al € 4.905 op de rekening van het Corona Noodfonds gestort en er komt nog steeds geld binnen. Dertig personen hebben gedoneerd, soms meerdere keren. Samen met een bijdrage uit de vrije reserves van de Stichting konden we in april, mei en juni aan 23 studenten een gift geven voor een totaal bedrag van € 15.000.

Als bestuur zijn wij erg blij met alle donaties, of het nu als extra donatie voor het noodfonds is of via uw jaarlijkse donatie aan onze stichting. Hartelijk dank!

Mocht u nog een steentje willen bijdragen dan kan dat op rekeningnummer NL80 INGB 0006 4886 56 t.n.v. Stichting Vrienden van het Prins Claus Conservatorium onder vermelding van Corona Noodfonds.

Zo helpen we met elkaar deze studenten door een moeilijke periode.

DoMu Blijft Thuis

De studenten van de opleiding Docent Muziek vormen een hechte groep. Ze zijn gewend om veel samen te musiceren. Studenten Jody Berghuis en Jelmer Dijkstra bedachten met alumnus Wieger Dijkstra en docent Kees van der Meer een plan om dat coronaproof mogelijk te maken.

Met bijna alle studenten van de opleiding namen ze een nummer op:

DoMu Blijft Thuis - Tame in the Water

(Hannah Williams & The Affirmations)

De Hanzehogeschool vond het zo'n leuk initiatief dat ze Jody en Jelmer interviewden voor de rubriek #Trotsopjullie! We laten u graag mee lezen:

Hoe gaat het met jullie?

Jody: "Nu wel z'n gangetje. Ik heb mijn manier gevonden om de dag door te komen en de balans weer een beetje teruggevonden. Wij hebben veel contacturen op school, doordat die nu wegvallen, heb ik ruimte om tijd te steken in andere dingen. Bijvoorbeeld in een vak waar ik normaal gesproken weinig tijd voor heb en in een leuk project zoals *DoMu Blijft Thuis*."

Jelmer: "Er zijn ook dingen die ik eigenlijk wel prettiger vind. Sommige lessen kun je misschien zelfs wel beter online volgen. Ik werk bij een online klantenservice, dat gaat ook prima vanuit huis. Het geeft ook rust om niet overal naar toe te hoeven vliegen."

Vertel eens over DoMu Blijft Thuis!

Jody: "Het idee komt van Kees van der Meer, docent op het PCC. Hij stuurde mij een mailtje met: We moeten als opleiding in verbinding met elkaar blijven! Zouden wij met DoMu ook een tof muzikaal online-filmpje kunnen maken? Ik heb toen contact gezocht met Jelmer en zijn broer Wieger, oud-DoMu-student. Zo ontstond het idee om samen een nummer op te nemen."

Jelmer: "Vorig jaar hadden we met alle studenten, eerste-, tweede- en derdejaars, een muziektheaterweek. We brachten allemaal een nummer in, met een verhaal. Uiteindelijk werd dat één grote theatervoorstelling. Jody kwam toen met *Tame in the Water* van Hannah Williams & The Affirmations, het nummer dat we nu hebben opgenomen. We hadden het dus al een keer samen gespeeld."

Jullie hebben nu allemaal apart gespeeld?

Jelmer: "De band heeft de muziek opgenomen. Gitaar, piano, drums en basgitaar. Allemaal thuis, maar wel met goede apparatuur. De track hebben we doorgestuurd naar de zangeres, het achtergrondkoor en de blazers. Die hebben thuis, met de begeleidingstrack op hun oortjes,

Jody en Jelmer

Bij het zoeken naar een gezamenlijke foto, vonden Jody en Jelmer een foto met een verhaal. 'Als studenten Docent Muziek maken wij elk jaar een culturele excursie van vier dagen naar een bijzondere stad. Dit jaar was dat Maastricht.'

Deze foto is gemaakt op de eerste dag (12 maart 2020) van de excursie op de Sint Servaasbrug in Maastricht. Wat we toen niet wisten, is dat we de volgende ochtend alweer terug moesten keren naar Groningen vanwege het coronavirus. Een mooie herinnering die we hopelijk snel weer mogen maken!

met hun mobiel een filmpje gemaakt. Daarna heeft Kees van der Meer de audio gemixt en mijn broer Wieger heeft zich over het beeld ontfermd."

Wat een klus! Waarom hebben jullie het gedaan?

Jody: "Samen musiceren doen wij het allerliefst! Daarom zitten we op deze opleiding en dat is precies wat wij nu niet kunnen doen nu we thuis zitten. We hebben met het nummer een manier gevonden om toch samen muziek te maken, om verbinding met elkaar te houden en elkaar niet uit het oog te verliezen. Daarbij maken we samen een mooie en waardevolle herinnering, die we meenemen naar de toekomst."

Gaan jullie verder nog iets met het nummer en de video doen?

Jelmer: "We hebben het hagelslagmerk benaderd, maar nog geen reactie gehad. Om deze opmerking te begrijpen moet je wel even de video zien."

Hebben jullie nog een boodschap voor de Hanze community?

Jody: "Zorg dat je elkaar niet uit het oog verliest. Zoek creatief naar manieren om dingen samen te doen, dan kan er meer dan je denkt."

Jelmer: "Jody heeft het mooi gezegd, daar sluit ik me helemaal bij aan."

Student zijn in tijden van corona

Aldo Lafiki, 2e jaars master klassiek gitaar

Aldo Lafiki studeerde klassiek gitaar aan het conservatorium in Paros en rondde die studie af aan het conservatorium in Athene. Daarna kwam hij naar het Prins Claus Conservatorium in Groningen om zijn master te halen. Maar nu zit hij thuis, in Griekenland. Daarom verloopt het contact voor dit interview via de mail.

Wil je eerst iets over jezelf vertellen?

Mijn ouders komen uit Albanië, maar verhuisden in 1995 naar het Griekse eiland Paros. Daar woont al mijn familie. Het is een klein eiland

en er is niet veel werk. In de winter wonen er maar weinig mensen, in de zomer komen er veel toeristen. Mijn moeder werkt als kok in een restaurant, mijn vader zit in de bouw en werkt als schilder. Ik ben geboren op 26 juni 1996 in Piraeus.

En hoe ben je met muziek begonnen?

Toen ik 12 jaar oud was hoorde ik een song van een rockband. Daarin zat een ongelooflijk snelle en indrukwekkende gitaarsolo. Dat was het moment dat ik dacht: dat wil ik ook! Ik begon klassiek gitaar te spelen om de basis te leren. En het plan was om dan over te stappen naar elektrische gitaar. Maar de klankkleur van de klassieke gitaar heeft het gewonnen.

Kom je uit een muzikale familie?

Mijn moeder is muzikaal. Ze heeft aan de muziekschool gestudeerd. Haar specialiteit was zang, mezzosopraan. Ze heeft ook een aantal jaren lesgegeven, maar toen mijn ouders en mijn oudere broer naar Griekenland verhuisden in 1995 raakte ze haar baan kwijt. Maar hoewel ze dus sinds die tijd geen les meer geeft of studeert, was zij de eerste die mij en mijn broer stimuleerde en motiveerde om muziek te gaan studeren. Mijn broer is zanger, speelt gitaar en piano en studeert *Music technology and engineering*.

Waarom verliet je Griekenland en wanneer was dat?

Toen ik mijn gitaarstudie in Griekenland afrondde nam ik deel aan internationale klassieke gitaarcompetities. In één daarvan won ik de eerste prijs. Een lid van de jury was Sabrina Vlaškalić, die les gaf aan het PCC. Zij moedigde me aan om naar Nederland te komen. Ik kreeg ook les van haar en raakte onmiddellijk diep onder de indruk van haar energie en kennis van muziek. Nu ik bezig ben met het afronden van mijn master aan het PCC voel ik me heel bedroefd dat zij daar door haar tragische dood in januari 2019 niet bij zal kunnen zijn.

Moest je erg wennen in ons kikkerland?

Zoals bij elk nieuw begin was dat voor mij inderdaad een hele aanpassing. Ik dacht veel aan thuis, aan het leven en het weer in Griekenland. Mijn enige gedachte was om mijn graad te halen en dan zo snel mogelijk een baan te vinden. Maar ik voel me inmiddels ontzettend gelukkig door de ervaringen die ik in Nederland heb opgedaan, de goede vrienden die ik er heb gekregen, de mensen die ik heb ontmoet en natuurlijk de prachtige landschappen van Nederland in de lente. Ik zou er heel goed kunnen leven.

Hoe is je studie aan het PCC gegaan?

Die ging fantastisch, ik heb veel deelgenomen aan competities en concerten. De tijd vloog om.

Toen ik me een paar maanden geleden begon te realiseren dat het coronavirus een ernstige bedreiging is, was ik nog in Nederland. Ik hoopte dat alles zo snel mogelijk weer normaal zou worden. Maar ik moest voor mijn gevoel terug naar mijn land, dat leek me veiliger dan in een studentenhuus blijven wonen.

Toen ik in Griekenland aankwam, werd ik getest op het coronavirus. De uitslag was negatief, ondanks dat resultaat moest ik eerst 14 dagen in quarantaine. Pas daarna mocht ik naar het eiland en kon ik bij mijn ouders verblijven.

Hoe is het daar nu met het virus?

Ik voel me heel relaxt, want niemand heeft hier het virus gehad. Het was ook wel goed een poosje te stoppen met oefenen en de tijd te nemen om na te denken over alles wat ik heb gedaan en wat ik verder wil gaan doen. Het virus maakte bij veel mensen een eind aan hun werk en zij worstelen nu zelfs om hun huur te betalen. Maar positief gedacht kunnen we als mensheid profiteren van deze periode en er over nadenken waar we nu staan en wat we willen. De tijd gaat heel snel, *we were becoming robotic*.

Ik ben heel blij dat ik gezond en wel bij mijn familie ben en ik denk, ik hoop, dat de mensheid na dit virus meer oog krijgt voor de simpele dingen van het leven en dat we hier samen sterker uit komen.

Willeu Muste

Tip

Donderdag 2 juli om 20.00 uur,
Camerata RCO o.l.v. Rolf Verbeek (alumnus PCC),
Martinikerk, Groningen

Een dag nadat er weer 100 mensen bij elkaar mogen komen met in achtneming van de coronamaatregelen speelt Camerata RCO onder leiding van Rolf Verbeek de 4e symfonie van Bruckner, ook wel 'de Romantische' genoemd.

Camerata RCO

Rolf Verbeek (1989) haalde in 2011 zijn bachelor dirigeren aan het PCC.

Hij is niet alleen als vaste dirigent verbonden aan Camerata, maar speelt ook vaak mee als hoornist. Begin dit jaar besloot hij om de 4e symfonie van Bruckner te bewerken voor een klein ensemble. Dat komt nu goed uit, want de bezetting van een volledig symfonieorkest is vanwege het coronavirus niet mogelijk.

“Noem het een vooruitziende blik... Ik wilde graag iets nieuws creëren. In de tijd die vrijkwam door de coronacrisis heb ik het arrangeren ontdekt. In de afgelopen maanden had ik daar ook alle tijd voor. Er bestond al een prachtige kamermuziekversie van de 7e symfonie van Bruckner, en ook de 4e blijkt zich hiervoor uitstekend te lenen. Het is natuurlijk geweldig dat een top ensemble als Camerata het wil spelen! Ik heb zelf een bijzondere band met het stuk omdat ik het als hoornist heb gespeeld met het Jeugd Orkest Nederland. Het mooiste van het stuk is het begin met die verstilde strijkers waar de stralende hoorn bij komt...”

Rolf Verbeek

“Ik vind de 4e symfonie nog meer tot de verbeelding spreken dan de 7e. Het is de enige symfonie waaraan Bruckner zelf een naam meegaf: de Romantische. Het is een echte natuursymfonie, waarin de geluiden van vogels en het bos doorklinken. In de finale ontvouwt de natuur zich in haar volle glorie, pracht en monumentaliteit. Eigenlijk verbaast het me dat deze symfonie niet eerder is bewerkt voor een kleiner ensemble. Ik vermoed dat er de komende periode een grote behoefte ontstaat aan dit soort arrangementen, omdat grote orkesten nog niet kunnen optreden.”

“Als zo’n geweldig ensemble het werk vervolgens wil spelen, neem ik zo’n uitdaging natuurlijk met beide handen aan. Ik hoop dan ook dat dit naar meer smaakt. In het interbellum zijn meer symfonieën voor een kleinere bezetting bewerkt. Dat was toen onvermijdelijk door de slechte economische tijden. We hebben nu een andere reden om dat te doen, maar het past uitstekend!”

Voor dit concert in de Martinikerk zijn slechts 80 plaatsen beschikbaar, omdat bezoekers op 1,5 meter afstand moeten worden geplaatst. Een kaartje kost €100,- . Dat is een fors bedrag, maar nodig om, met het beperkt aantal plaatsen en dit topensemble, iedereen te kunnen betalen en alle maatregelen te treffen voor een veilig concert.

[Klik hier informatie en kaartverkoop](#)

Bestuur

Pieter Sijpersma:	voorzitter
Paul Hogewoning:	secretaris
Annemay Bock:	2e secretaris en ledencontact
Doede de Vries:	penningmeester
Hugo Klomp:	contacten fondsen
Annette Timmer:	pr en marketing
Sipke Bakker:	adviseur
Bram van der Veen:	student-lid

Colofon

© 2020 Dit is een uitgave van de Stichting Vrienden van het Prins Claus Conservatorium

Vormgeving: Fred van Os
Redactie: Wia Aalders
Annemay Bock
Annette Timmer
 info@vriendenpcc.nl